

sat en Række Betragtninger over, hvad en Afgift af denne Art vilde betyde for Skibsfarten, og i meget højtidelige Ord'er der talt om den Dom over Skibsfartens Fremtid, som dette Lovforslags Gennemførelse vilde betyde. Det er ikke noget ukendt for Rigsdagen — som ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har fremhævet —, at et Erhverv eller en Interesse, som staaer overfor økonomiske Foranstaltninger fra Lovgivningens Side, ikke, naar den henvender sig til Rigsdagen, udtaler sig dæmpet om sine Kaar. Det er en kendt Sag, at den Interesse, det Erhverv, som ønsker at hindre en Lovgivning, fremstiller sit Syn paa Sagen i grelle Billeder. Jeg drister mig til at tro, at hvis dette Lovforslag blev gennemført, vilde det vise sig, at Skibsfarten fremdeles ikke var i fjerneste Maade anfægtet heraf. Og naar jeg ser hen til de Resultater af det foregaaende Aar, som Skibsfarten for Tiden fremlægger, forekommer det mig ogsaa, at allerede det første Krigsjaar har givet Skibsfarten saadanne Fordele og medført en saadan Konsolidering for den, at selv om den i det andet Krigsjaar ved en større Afgift til Staten blev hindret i at give de høje Udbytter, som nu er givne, vilde den nok alligevel kunne fortsætte sin Tilværelse. Der er foregaaet en Konsolidering ved Henlæggelser, som, trods den betydelige Udbyttebetaling, er af en ganske overordentlig Karakter. De Afskrivninger og Henlæggelser, som Selskaberne, skønt de udbetaler Udbytter paa 50—40—30 pCt. o. s. v., har været i Stand til at foretage, er jo af en ganske ekstraordinær Karakter, gennemsnitlig op til 50 pCt. af Aktiekapitalen. Det er jo en Konsolidering af et Erhverv, som sandelig er saa stor, at dette Erhverv med nogen Ro kan se Fremtiden i Møde, og ikke mindst naar dette Erhverv ogsaa nu sejler under Vilkaar, som byder det uhyre Indtægter og stadig væk giver det store Udsigter. Det eneste, som dette Lovforslag faktisk tilsigter, er at sige, at de Kaar, som bringer Lykke for Skibsfarten, maa ikke samtidig blive til Ulykke for andre i det danske Land. Det er dette Lovforslags Hensigt og intet andet.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) mente, at Bruttoaf-

giften vilde have den samme Følge som Nettoafgiften og samme Følge som en Tonnageafgift, nemlig en Overvæltning. Ja, hvis der var Tale om en fast Bruttoafgift, er det jo rigtigt, hvad det ærede Medlem siger. Enhver fast Afgift vil kunne overvælttes, for saa vidt Overvæltning overhovedet er mulig. Men det, der her skulde kunne imødegaa Overvæltningen, var netop Afgiftens Bevægelighed, Muligheden for at kunne hæve og sænke Afgiften og derigennem følge Skibsfartens økonomiske Bevægelse, saa vidt det indenfor Lovforslagets Rame var muligt. Ærede Medlemmer erindrer, hvor betænkelig det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) var over de Tilbøjeligheder, der var her i Landet til at ville samle saadanne Afgørelser hos Regeringen. Jeg sagde straks til det ærede Medlem, at det ikke var min Hensigt selv at foretage disse Forandringer i Afgiften — selvfølgelig —, men at det, der skulde ske, var, at de, der var i Stand til saglig at beregne og følge Skibsfartens økonomiske Bevægelser, skulde foretage de Forhøjelser eller Nedsættelser i det afgiftsfri Beløb, som Lovforslaget gav Adgang til. Dette Forslag har jeg jo nu ogsaa udtrykkelig udformet, og det glæder mig, at det ærede Medlem ogsaa kan finde den Form, jeg har foreslaaet, tilfredsstillende. Jeg vil blot gerne have Lejlighed til her ogsaa at sige, hvorfor jeg paa et bestemt Punkt har stillet et andet Forslag end det ærede Medlem fra Æbeltoft. Jeg har nævnt i Udvalget, at hvis man vilde ind sætte den Bestemmelse, at hvert af Rigsdagens Ting skulde vælge to Medlemmer, saaledes som det ærede Medlems Forslag lød, vilde det medføre, at et af Rigsdagens Partier ikke vilde kunne blive repræsenteret i dette Nævn med Hensyn til den parlamentariske Kontrol, som selvfølgelig maatte være Hensigten med Rigsdagsmedlemmers Tilstedeværelse i dette Nævn, medens det Forslag, jeg har stillet om, at Indenrigsministeren vælger et vist Antal Medlemmer, hvoraf 4 udpeges af Rigsdagen, vil give Mulighed for, at hvert af Rigsdagens Partier faar indsat et Medlem i Nævnet. Men det ærede Medlem var altsaa som sagt ved første Behandling meget betænkelig ved disse Tendenser hos Regeringen til at ville samle Magten. Jeg sagde, at der aldeles